

Ἡ καταπίεση μέσ' ἀπ' τὸ ἔργο τοῦ Παλαιολόγου Θεολόγου

392076

Ἡ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟ Κ.Ε.Τ.

Ἔνας ἄλλος ἀξιόλογος ζωγράφος ὁ Παλαιολόγος Θεολόγος ἐκθέτει μέχρι τὴν ἐρχόμενην Τρίτην στὸ Κέντρο Εἰκαστικῶν Τεχνῶν (Ζαΐμη 18 καὶ Τσιτσα) 40 ἔργα του μετὸν γενικὸ τίτλο «Μαρτυρίες».

Νὰ οἱ ἀπαντήσεις του σὲ μερικές ἐρωτήσεις ποῦ τοῦ θέσαμε μετὸν εὐκαιρίαν τῆς ἐκθέσεώς του:

• Ἡ δουλειά σου ἀποτελεῖ μιά ὑποκειμενικὴ — προσωπικὴ μόνον μαρτυρία ἢ ἀγγίζει καὶ μιά ἀντικειμενικὴ πραγματικότητα μετὰ μεγαλύτερες προεκτάσεις ἔξω ἀπὸ σένα;

— Νομίζω πὼς πολὺ σωστὰ μπαίνει ἡ ἐρώτησις αὕτη. Σὰν κέντρισμα, δηλαδὴ σὰν ἀφορμὴ γιὰ τὴν δουλειά μου αὕτη στάθησαν βέβαια τὰ τελευταῖα χρόνια ποῦ πέρασε ἡ χώρα μας. Χρόνια στυγνῆς καὶ ἀπάνθρωπης καταπίεσης, καὶ ποῦ γιὰ ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ χρόνια αὐτὰ ἔχω προσωπικὴ ἐμπειρία.

• Ὅμως αὐτὸ ἦταν ὅπως καὶ πῶς πάνω εἶπα μιά ἀφορμὴ μόνον. Ἡ δουλειά μου — ἔτσι τουλάχιστο τὴ βλέπω — ἀγγίζει καὶ μιά ἀντικειμενικὴ πραγματικότητα ποῦ κάθε μέρα δλοεῖται καὶ περισσότερο τυλίγει τοὺς ἀνθρώπους σὲ πολὺμορφες καταπίεσεις καὶ ἐξαναγκασμούς, σὲ ὅλα τὰ μήκη καὶ πλάτη τῆς γῆς.

• Ποιῆς θεματικῆς ἐνότητες ὑπάρχουν στὴ δουλειά σου, καὶ ποῖα νομίζεις πὼς εἶναι τὰ κύρια χαρακτηριστικά τους.

— Τὰ θέματα εἴτε εἶναι ὅλα ὑπαρκτά, εἴτε σὲ πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ

Ἔνα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Παλαιολόγου Θεολόγου

ὑπάρχει μιά κάποια ὑπερβολή. Ἔχουν ὅλα τὴν ἴδια ἐνότητα, τὴν ἴδια πηγὴ, καὶ σημαδεύουν τὸν ἴδιον στόχο. Εἶναι ἡ προσπάθεια νὰ δοθεῖ ὅλη αὕτη ἡ καταπίεσις καὶ ἡ ἀπαγόρευσις ποῦ ἡ χώρα ζοῦσε στὰ χρόνια ποῦ ἀνέφερα, μὰ καὶ ποῦ πάρα πολλοὶ ἀνθρώποι σήμερα, μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ αὐτὴν νιώθουν νὰ τοὺς θοραίνει. Ἔτσι οἱ ἔρημες, γκριζες πολιτεῖες μετὰ τὰ στρατόπεδα, μετὰ τοὺς ἀνελέητους θά μπορούσε νὰ πεῖ κανεὶς οὐρανοὺς ποῦ τὶς πιέζουν καθῶς καὶ τὴν τέλειαν ἔλλειψιν ἀπὸ φῶς — μόνο προβολεῖς φωτίζουν —, οἱ πόλεις ποῦ σὲ πολλές ἀπὸ αὐτὲς ὑπάρχει ἡ παράταξις ἀνθρώπων μετὰ τὸ ὄπλο στὰ χέρια, νομίζω πὼς συντείνουν στὸ νὰ δημιουργηθεῖ ἡ ἀτμόσφαιρα καὶ νὰ ἀποδοθεῖ ἡ καταπίεσις καὶ τοῦ ἀ-

παγορεύεται, ποῦ πῶς πάνω ἀνέφερα.

• Πιστεύεις πὼς ὁ καλλιτέχνης ἔχει ἕνα ἰδιαίτερο ρόλο στὴ σύγχρονη κοινωνία καὶ ποιῶς νομίζεις πὼς εἶναι αὐτός;

— Στὴν ἐρώτησις αὕτη θὰ ἤθελα νὰ πῶ, πὼς ὁ καλλιτέχνης ὅπως καὶ ὁ κάθε ἀνθρώπος σὰν κοινωνικὰ ὄντα ποῦ εἶναι, ζοῦν καὶ δέχονται ὅλες αὐτὲς τὶς καταπίεσεις καὶ τὰ ἀπαγορεύεται ποῦ οἱ ἐκάστοτε κρατοῦντες θέλουν νὰ ἐπιβάλλουν. Τὸ λέω αὐτὸ γιὰ τοὺς κρατοῦντες, γιὰτὶ πιστεύω πὼς κάθε μορφὴ ἐξουσίας εἶναι καὶ μιά κάποια μικρὴ, ἢ μεγάλη καταπίεσις. Χρέος λοιπὸν τοῦ καλλιτέχνη εἶναι νὰ πιάνει καὶ νὰ καταγράφει πάντα τὸν παλμὸ τῆς ζωῆς καὶ τὰ καυτὰ τῆς προβλήματος, ἀν θέλει ἡ τέχνη του πραγματικὰ νὰ συμβάλλει σ' αὐτὸ ποῦ λέμε πολιτισμὸ, ἢ σωστότερα ἀνθρωπισμὸ.

• Ἄν ἔτσι τελικὰ ὁ καλλιτέχνης βλέπει τὴ ζωὴ καὶ τὰ προβλήματα τῆς, νομίζω πὼς δίνει στὴν τέχνη του τὴν ἀλήθεια, καὶ τὸ νόημα ποῦ τῆς πρέπει.

